

"Asemasi uhattuna?" (Fil.2:3-5)

Oma paikka tärkeä

Pidätkö "kynnet pitkällä" asemastasi kiinni toisen astuessa reiviirillesi? Onhan se toki luonnollista käyttäytymistä pienelle ihmiselle, mutta se on samalla myös tehokas yhteistyön ja kehityksen jarru. Tätä tapahtuu kaikissa yhteisöissä aina, kun inhimilliset ihmiset "sukkerioivat" asioitaan. Oma etu on tullut liian usein tärkeäksi ja sen ohjatessa valintojamme teemme virhearvioita saadaksemme tyydytystä ylpeydellemme. Olet varmaan huomannut tätä työmailla, kouluissa ja ehkä seurakuntasikin toimissa.

- Oma kunnia ja maine

Nämä ovat syy luonnollisen ihmisen käyttäytymiseen ylpeyden ja kateuden lisäksi. Sitä voisi kutsua itsekeskeisyydeksi tai omahyväisyydeksi. Kunpa ymmärtäisin enemmän sitä salaisuutta, minkä Kristus opetti; "Hänen tulee kasvaa ja minun itse vähetä." (Joh.3:30)

Omahyväinen ihminen saattaa pelätä myös sitä, että toinen osaa suorittaa tehtävän paremmin kuin itse. Raamattu opettaa kuitenkin pitämään *toista ihmistä parempana kuin itseään*:

"Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne. Älkää tavoitelko vain omaa etuanne vaan myös muiden parasta. Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli." (Fil.2:3-5)

ja edelleen kehoitetaan *"kilpailemaan toinen toisensa kunnioittamisessa."* (Room.12:10)

Lisäksi ylpeä ihminen ei ota neuvoja vastaan, vaan pitää itseään parempana kuin toiset, hänen tyhmyytensä vain lisääntyy. Lopulta hänen vallanhimo ja omahyväisyytensä kuitenkin paljastuu.

On hyvä muistaa, että jokaisella ihmisellä on aina kasvunvaraa. Aina voimme oppia uutta ja lisää.

Asema Kristuksessa ei horju

Jumala ei kadu kutsumistaan. Näin Jumalan kutsu ja virka ovat siis pysyviä Jumalan tahdon mukaisesti. - Eli niin kauan, kun on Jumalan tahto, kukaan ei voi viedä asemaasi tai paikkaasi.

Hengellisessä työssä ei ole kysymys meidän virastamme. Eikö itse työ ja sen eteneminen ole tärkeintä? Voisi kysyä;

"onko pappi ihmisiä varten vai ihmiset pappia varten?"

"onko laulaja kuulijaa varten vai kuulijat laulajaa varten?"

Tällä voimme "terästä" suhtautumistapaa työhömmme. Ajattelen, että olisi parempi, että joku toinen olisi puhumassa minun tilallani, jos hän puhuu Jumalan sanoja ja ehkäpä vielä selkeämmin kuin itse sen tekisin. Näin kuulijat saavat parempaa opetusta

antaessani tilaa toiselle. Samalla taasen toteutuu Raamatun malli siitä, että

"Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi." (1.Kor.14:26)

Paras asema on Kristuksessa!

Kuka voisi uhata asemaa, joka on perustettu Kristus-kalliolle? Jos joku tekeekin tehtävääni, saan olla ja levätä Jeesuksessa. Voin ja saan uskoa siihen, että Jumala johdattaa asiat tahtomallaan tavalla.

Lisäksi mietin, mihin tarvitsen kunniaa ja aplodeja? Edistänkö sillä Jumalan valtakunnan työtä? Kenelle julistan silloin evankeliumia kun minulle ja minun hienoille esityksilleni taputetaan?

"Ylläpidänkö minä Jumalaa vai ylläpitääkö Jumala minua?"

Entä jos asettaisin itseni Kristukseen ja Hänen kunniaansa? Se mitä minulle suodaan, on kaikki Kristuksen. Tuli myötä taikka vasten, kestan sen seisomalla tällä perustuksella.

kuinka hyvältä tuntuukaan nöyryyttää itsensä Jeesuksen Hyvän Hengen alle! Hänen sanansa, armonsa ja rakkautensa on monin verroin parempi kuin tämän maailman aploidit!

- - -

Jeesus, iloitsen varmasta perustuksesta, Sinusta! Haluan asettaa itseni, kunniani ja maineeni Sinun ristisi varjoon. Auta kirkastamaan kunniaasi! Olkoon suuri nimesi korkeasti ylistetty!

Kun inhimilliset tuntemukset yrittävät nostaa päätään, täytä silloin Hengellä. Valtaa minut kokonaan, niin, että voin luopua omista pyynteistäni ja rakastaa vain pyhää nimeäsi!

Herra, olet luvannut olla heikoissa väkevä. Osoita nyt väkevyytesi voimaa ja vahvista minua! Olkoon sinun rakkautesi, armosi ja totuutesi tukemassa minua nyt ja aina!

Ilolla iloitsen ja riemulla riemuitsen Sinusta, minun Herrani!